

Beregningen af vilkår for producenter af foderblandinger efter 1. februar 1973.

	Danske producenter af foderblandinger	EF producenter af foderblandinger	
		Interven- tionspris	Markedspris iflg. skr.
Købspris for skummetmælkspulver	355 kr.	405 kr.	(384 kr.)
Støtte til denaturering	÷132 -	÷132 -	÷132 -
Afgift på lager (max.)	180 -	—	
<hr/>			
Mulig salgspris	403 kr.	273 kr.	252 kr.

For så vidt angår kalkulationen af EF-producentens vilkår har man ingen bemærkninger.

At den danske producent faktisk i visse tilfælde har købt til de nævnte priser, er sikkert rigtigt. Hvad der imidlertid er vigtigere i denne sammenhæng er, at han i oktober måned 1972 har kunnet købe til 405 kr. ÷ restitution på 90 kr., altså til ca. 315 kr. Hertil vil han kunne få en yderligere denatureringsstøtte på 132 kr. Hans salgspris (uden hensyntagen til transport og agent-avance m.v.) vil nu kunne være 183 kr. Hertil kommer så muligheden for en maksimal afgift på 180 kr., der vil kunne bringe prisen op på 363 kr. Det er klart, at pålæggelse af fuld afgift vil virke diskriminerende. Dette har som ovenfor nævnt imidlertid aldrig været hensigten. Man har blot måttet reservere sig muligheden for at indkassere den rene spekulationsgevinst.

Selve lovparagraffen er blevet optaget i forslaget, fordi EF-Kommissionen truede med selv at skabe mulighed for pålæggelse af afgifter i Danmark efter 1. februar 1973, hvis den danske regering ikke gjorde noget. I dette tilfælde ville et evt. afgiftsbeløb være gået i EFs kasse.

ad Kærnemælkspulver.

Der er ikke helt klarhed over, om kærnemælkspulver kan få støtte ved denaturering til foder, men det er i hvert fald klart, at det kan få restitutioner ved reeksport og altså på denne måde opnå samme dobbelte restitutioner som nævnt ovenfor under skummetmælkspulver.

ad Foderblandinger.

Foderblandinger kan eksporteres med restitutioner efter 1. februar. Det er klart, at de ikke kan få denatureringspræmie, når

de en gang er denaturerede. At det vil være vanskeligt at administrere en afgiftspålæggelse er indlysende, men derfor kan man ikke give spekulanterne denne legale mulighed for at krybe uden om en afgift.

Det bør bemærkes, at afgiften kun påhviler pulver af udenlandsk oprindelse. Da der også anvendes en del dansk pulver, var det oprindelig tanken, at man på denne måde skulle lette de handlende, således at disse i tide brugte deres udenlandske pulver op og problemet om spekulationslagre pr. 1. februar 1973 også på denne måde blev undgået.

Konklusion.

Landbrugsministeriet fastholder sit forslag uændret. Afgiften er primært en afværgesafgift. Det bedste, der kunne hælde, var, at spekulationen holdt op, således at man fra dansk side kunne overbevise EF-Kommissionen om, at der faktisk ikke er noget problem, og at man derfor ikke behøver at pålægge nogen afgift. Det har aldrig været tanken at pålægge afgiften med maksimalbeløbet.

II. Landbrugsministeriets bemærkninger til skrivelse fra Industrirådet af 30. november 1972 til udvalget om samme sag.

Hovedproblemet i Industrirådets skrivelse må være spørgsmålet om langtidskontrakter ved køb af mælkpulver, d. v. s. at lageret faktisk ikke er et spekulationslager, men købt på normale vilkår, før vilkårene om Danmarks medlemskab var afklarede.

Det er klart, at industrivirksomheder, der har indgået kontrakter i begyndelsen af 1972 til det dengang herskende højere prisniveau, vil føle sig diskrimineret, hvis de oven i købet hertil skal betale en afgift be-